

der har deltaget i Krigene 1848—50 og 1864, formener at være berettiget til Invalideforsørgelse, uden at han er istand til at fremstaae saadanne Bevisligheder for sin Invaliditet, som Bestyrelsen efter Lovens Kræver, skal Bestyrelsen dog, naar den finder, at der er Formodning for, at Vedkommendes svækkede Helbred kan være en Følge af den militære Tjeneste, være berettiget til efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder at tilstaa ham Invalideforsørgelse".

Naar Udvalget ikke stiller Forslag i saa Henseende, da har dette særlig sin Grund deri, at den nugældende Praxis i Invalidebestyrelsen synes at pege hen mod den samme Tanke, og en saadan Lovregel mulig ved en yderligere Udvikling af denne Praxis vil vise sig overflødig.

Det skal dernæst henstilles til Overveelse, om der ikke burde gjøres Noget for, at de Kombattanter fra vore sidste Krige, hvis Helbredstilstand og Trang, uden at de kunne komme ind under ny nævnte Bestemmelse, staa i Forbindelse med deres Deltagelse i Krigstjenesten, kunne sikres imod, paa Grund af deres Uformuenhed til at fortsætte med Erlæggelse af de fastsatte Bidrag, at miste deres Rettigheder som Medlemmer af Vaabenbrødresekskabet og lignende Foreninger.

Saalænge Vaabenbrødrenes Lotteri bestaar, kunne Vaabenbrødrene vel se dette Formaal fyldestgjort derigennem, men formentlig vil dette Lotteri tilligemed de øvrige lignende snart ophøre, og da bliver det her anførte Spørgsmaal ogsaa virksomt for Vaabenbrødresekskabets Vedkommende.

Udvalget finder ikke efter den Betragtning, som i denne Betænkning er gjort gjældende, nogen rimelig Anledning til at udelukke de Krigsinvalidider, hvis Forsørgelse er fastsat efter 1ste April 1874, fra et Tillæg til deres Forsørgelse, der kan bringe denne op i Lighed med, hvad her er foreslaaet for de øvrige Krigsinvalidider. Efter Skema A. foran vilde Lovforslagets Satser gaa op over de nye Satser for 1ste Afdeling fra 440—700 Kr. til 623—780 Kr. eller gjennemsnitlig med

131 Kr. 50 Ore, og for 2den Afdeling fra 200—440 Kr. til 360—450 Kr. eller gjennemsnitlig med 85 Kr., og for 3die Afdeling fra indtil 270 Kr. til indtil 327 Kr. 50 Ø. Men skjøndt man derfor tror, at de nævnte Invalider burde have en forholdsmeetsig Andel i denne Forhøielse, skal man dog ikke i denne Henseende stille noget Forslag, saameget mindre, som det for Udvalget er opløst, at Fastsættelsen af Invalideforsørgelsen for de menige Krigsmænds Vedkommende ogsaa efter 1874 sker efter Reglerne i Lovens af 1851, og Spørgsmaalet, der saaledes kun kommer til at berøre Befalingsmændene, ikke omfatter flere Personer, end at det, hvis det finder Medhold, kan afgjøres ad anden Wei.

Udvalget har søgt Oplysning om, hvor mange Invalider der har fundet Ansættelse i Statens Tjeneste, og hvorledes der er forholdt med Hensyn til Afdrag i Forsørgelsen ved deres Ansættelse. Disse Oplysninger har Regjeringen dog kun været istand til at give i et meget ringe Omfang. Udvalget maa imidlertid anse det for ønskeligt, at man til enhver Tid kan have en Oversigt over, hvor mange Invalider der have Ansættelse i Statens Tjeneste, og det skal derfor opfordre Regjeringen til at søge det nødvendige Materiale dertil tilveiebragt i hvert Fald for Fremtiden. Saadanne Oplysninger ville tillige være veiledende med Hensyn til Spørgsmaalet om mulige Væmpelser i Bestemmelserne om Afdrag i Invalideforsørgelse paa Grund af Ansættelse i Statens Tjeneste.

I Landstinget er der tilføiet Regjeringsforslagets § 1 en Bestemmelse om Omregulering af visse Enters Forsørgelse fra 1ste April 1882 at regne. Denne Tilføining anser Udvalget for en Forbedring af Lovforslaget.

Landstinget har ligeledes ændret Tidsbestemmelsen for Beregningen af de 25 pCts Tillæg fra 1ste April 1883 til 1ste April 1882. Udvalget ønsker, at Folkethinget vil udsætte at tage Bestemmelse om, hvorledes det vil stille sig til dette Spørgsmaal til et senere Tidspunkt, naar tilstrækkelige Op-